

J. W. H. HICKMAN

Faint, mostly illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Co's Ballroom Guitohall
(1834) i. a. Peck

Main body of faint, illegible text, likely the primary content of the document.

Bottom section of faint, illegible text, possibly a conclusion or signature block.

J. W. H. HICKMAN

To the Editor of the Times.

SIR,

Induced by the readiness which you have always evinced to support the cause of persons suffering under real but unmerited distress, "The Literary Association of the Friends of Poland" has directed me to trouble you with a statement of the situation of the Polish refugees now in this country, in the hope that you may give it a place in the columns of your influential journal.

It is well known that, during the last session of Parliament, the House of Commons, justly commiserating the fate of these unhappy men, voted an Address to His Majesty, praying that he would be pleased to order them some relief; and that, in consequence, a sum of £.10,000 was appropriated to their use. The distribution of this sum, subject to certain fixed regulations, was confided by Government to the Polish Association.

Although £.10,000 may appear a large fund, yet when it is known that the number of the refugees amounts nearly to 500 (of whom more than one-half are officers), and that this sum was granted as a provision for twelve months, it will be obvious that no more than a scanty pittance can be afforded to each individual; indeed, the highest weekly allowance (that to general officers) does not exceed 15*s.*, while captains and all officers below that rank receive but 10*s.*, and the common soldiers only 5*s.* 3*d.* per week, or 9*d.* daily. It cannot, therefore, be a matter of surprise, that these men, with no other means of support, should be subject to great privations, and that on the approach of winter they should be much distressed for want of sufficient clothing.

Distressing, however, as their situation is, there are others in a condition still more deplorable. By the terms of the grant, the £.10,000 are restricted to such Poles as were in England at the time it was voted. Many have arrived since, who are excluded from all participation in the bounty of Parliament, and are in a state of utter destitution. These are the more to be pitied, because in general they have not come over voluntarily, but have been sent here forcibly by the continental Governments.

It will be said, doubtless, that the Poles ought to exert themselves to obtain a maintenance by their own industry. The Polish Association, so far from combating this opinion, loses no opportunity of encouraging them to such a course; and the refugees themselves are willing and anxious to earn their living by their own exertions. But this it is exceedingly difficult for them to accomplish. As regards the common soldiers, it is almost hopeless. In every trade the supply of hands is greater than the demand for labour, and the competition of our workmen, and the preference so naturally and justly given to Englishmen over foreigners, combine to prevent their getting work either as artisans or as agricultural labourers. During the harvest, it is true, many of the Poles were employed by the farmers, and their orderly conduct, their diligence, and activity, gave the greatest satisfaction; but this opportunity for the exercise of their industry, was of course of short duration.

Even the officers, although possessed of more resources, find the greatest difficulty in procuring employment in a country with whose language they have but a slight acquaintance, and where every profession is crowded to overflowing. When, however, they have the opportunity, they do exert themselves, and some are employed as teachers of languages, drawing, music, fencing, riding, &c.; others work as engravers, printers, clerks, and some who have performed no unworthy part in the service of their country, laying aside in the most praiseworthy manner all the habits of their former lives, have engaged in the humbler occupations of the artisan and mechanic. Still these form exceptions; the great majority can get no employment, and thus forced to idleness, some have sunk under their severe physical sufferings, while others have been visited with the worst of all human calamities—the loss of reason.

Were the public fully acquainted with the extreme wretchedness of these men, there can be no doubt that they would be speedily relieved. The friends of Poland have before appealed to the generosity of the British people in their behalf; nor have these appeals been disregarded. Men of all political opinions have contributed to their relief, and persons of all classes have evinced their sympathy for them; not only have Peers and Members of Parliament, and others in the higher walks of life been found amongst the contributors, but artisans and mechanics have spared some of their hard-earned wages, and clubbed together at their weekly meetings to render assistance to these unhappy strangers. Our fair countrywomen, too, ever ready to soothe distress and alleviate suffering, have afforded, in their conduct towards the refugees, examples of generosity, of persevering unostentatious beneficence, which, if better known, could hardly fail to be admired and imitated.

Nor can it be supposed that the Parliamentary grant should operate as a bar to all further claims to the sympathy of the public. On former occasions of a similar nature, this has been so far from the case, that the amount of private subscriptions has sometimes almost equalled the sums voted in Parliament. In the present instance, however, even a small sum would be of great service; it would supply the refugees with clothing, and by enabling them to make a decent appearance, would facilitate their obtaining employment. It would also furnish those desirous of proceeding to other countries with the means of procuring a passage.

The Literary Association of the Friends of Poland, feeling it to be its duty to make known the situation of the Poles in this country, and convinced that the most effectual way of doing so is through your columns, has directed me to address this letter to you, in the hope that, by the insertion of it in your widely circulated journal, public sympathy may be excited in favour of these unfortunate and destitute exiles.

I have the honour to be,

SIR,

Your obedient Servant,

K. F. H. MACKENZIE,
Honorary Secretary.

By Order of the Council.
Sussex Chambers, Duke Street, St. James's.
November 7.

BK 2412

Listy do Kuryasa 1775

15

Maciejów

Jestem bardzo wdzięczny - dając chacie i dając
pieniędzy; a tak naturalnie uczęszczam, serdecznie
którym przysięgam i tak odobrze, jak powiem ci
i jak długo sobie zaimięciem, odprawi cię obojętnie
nieumiejętnie. Ale ponieważ. Ja umiem, którymi se
sporożności ludzkiej mi narodziły wyjątkowość i
niegale swego aby w domie ci o mnie, Karolce.
Nazywam się i wiesz, niedługo cię nie będzie (bo
cię sobie powiedzicie że nie wiecie to dostatecznie
zyna dźwięczna) ale aby się nie powzięła nowina
Karolina (a jest i tak na świecie tak wiele) i nie
wiesz i innej racy o której wspomnieliśmy. Nam
pewny o niej dowiedzi. Tymczasem zostawiam ci
myślom twój nad swoją. Amen

Dziękuję ci bardzo. Płaca angielstwu i tak im
promiennie wydać, że serce swoje za mi uczęszczam
oddaję. To jest diabelstwo. Wielu do tego czasu
opierają - wiesz to wiesz - i walcie lura. Strach,
miał o mnie, pielgrzymstwa groźne. Tam w
kraju sera litwinów, sera polaków skusa i nam;
iż owo nam obrazę przedstawiają ci w formie
cały, kolorach i ciepła, azyja; myślę o cię
ustawie, nadla się zaciemni do Noja aby
im was przedzi powołać, dawa ładny i tak
ja. Stąd walczą, czy imy jmi na i w cię

niezaspokojeni drzewowat - i nim wyjazd, siedział sobie
 stary w białym, nie mógł wygłaskać i nie drzeć na
 świecie. Człowiek dobiegł, goz przegrasni, jeśli i da
 się tak do mierni, bo w niedługo kolejs, przystan
 nam poleni. Pytaniem naszym wymie, że
 nieś bzdur ceni che, choćby najprawdziwie, myś
 zbudzi - samim nam uleżawo w całości, do uni
 podobna - Doktorko; nie brzoja nacięci bzdur?

Alle Huchaj; antoni bied. y Sycowide do ródz
 powiada niechlewey to jest wojenny - Pytaniu
 cennu niechlewey; coha się urodziła. Stawia
 dżworo wstygłes dżym wielkie uroczem - ca
 mu on narwał coha swojsz maris - gło pie
 znis i nasa przerwolita - za co jej dżworo na
 byj puzksem na który dwie wywololice si by
 dżworoj - masli dżawny; chochale; pow
 dżworo dżworo pierwsi; na przy swojce sobie
 onze. Jsmi myśli nora we uroczliu
 przystyż; nacięciuch robotach? Naku
 raluym ponadlin rzeuy dżaw. Pad leucero
 ma (dżaw. Pauca Maria Werszackowa)
 powinnu byna swojsz jeśli go mu narwał
 adawem - a prawad zar naci dżaw dżaw
 noma potary i soba dżworo nie ułaciem
 narwał i stoty - aby ich potym dżaw bja
 i naku naci dżaw naci tranyty i naci dżaw

Zarazę w powrociech się zaminie - Powiadaj się
 cicho - wieszliwaj Polak uczył się ośmiem się z
 angreliu - powiadaj się cicho pod sekretarzy
 w Palma Polak myśli się z Angreliu
 ha cypis się ośmiem - ażeł stras, retyż się
 kataloży - po Pau Ray niechiasz wnieść
 nerowem albo ruczej w słowemem retyżem
 ruczej gwał -

Kopia listu do Bukłatego

Pawle uatachowałaś lochemi - bawo pram
 w Łanidzie - gżmaw kucpanowem wnieś się
 a gżmaw at, gżmaw co wnieś - i dlatego ośmiem
 niechiasz uciec się pow. Łanidzie - "se niechiasz
 się z sobą, loheja się wnieś; Nadaj się kataloży
 Teraz a gżmaw co się kataloży wnieś - gżmaw
 gżmaw i gżmaw gżmaw uciec - kataloży
 uciec - parowem gżmaw kataloży - wnieś
 daktora - a daktora iś ośmiem nalerab
 ruczej gżmaw kataloży byli - gżmaw pow. Łanidzie
 Palli - kataloży kataloży uciec - gżmaw
 gżmaw gżmaw - wnieś kataloży - gżmaw
 gżmaw kataloży kataloży a gżmaw
 gżmaw kataloży kataloży -
 kataloży kataloży
 kataloży

Mijły miści
 Leucl'i pędził jak Francja stęga na
 Komitet Landynski - gwałt se sobie
 my polacy - a coż namy byli gorsi od
 tych co w hordynie. - dośi nam ucedzici
 ze to komitet Polski. - To coż maże
 w Belprymie polskie, przyjeżdżał
 do mił Brednińska ^{wyjechał z polski} stało obcięsiwa
~~Polak~~ Mowia o nich z pogardą, - bo
 się jiz za nich wstydzieli. Powiedzi mi
 i coż taki Łatawici ^{depcu} pędzi z rurejsca
 na mijsce, myśli ^{z rurej} jak słowie jęciwa
 reki. - Taki Spowob do tego. - Wskt
 go przedtem niewidziat - wys'meniła
 pasport na widrawke. Wiedza ludzio
 o naszym ustawku i rossypaniu
 si, boleśnie - pasportem jęgo widrawke
 a jęgo spienizdzy gwałt si potrzebuje
 chieby najskromnie; my przedzierzgałi
 si nakonieci w lascebnego szana -
 Bo i jartmisi, na jęgo, ce idzie na stopę,
 wielkości cygnu. - Serce si krajato
~~si~~ bedac swiadkiem, jak wiensy nastawo
 Polakom Angliki chętni mijszen siegnut
 do kiczen, i cęmy ~~si~~ w upojany

d x

myle, że mu się bohaterstwo polskie
w ^{szkole} szturmuje, w karcymie, fogań, nawieście
spojrzył się to tylko na ten kordonyt, co za
użytko z przerwą - np. ujrzał się w karcymie
powłoki porobit do drzewa, i odchrząknął
miał znał krowa szugrelka co Polak
miał się, fura z góra - a następnie
ten sam co mu go gład - wdrzał jak
chwilę przy się w drodze, bo pewnie nie
przechrząknął, gwałt po ulicach krowy
Co za smutna kolia - takowy krow
drożkowy, co się wyprzedził, wyjechał
nazajutrz - sił skromności, jeśli może
na jaka podróż zdobyć, skanij się, nie
leżąc ze sobą woku na dworze, i prosi
o wyprawie. O drogi Antoni! widasz
krowi mierz - mierz, zabójca myśli przy
chodzi wyprawie swego ludzkiego imienia
Także to wianystwo na wyprawie, hym bardziej
mnie cennie w swojej. Zastępowanie, że nowi
Kandydaci fura oficjowali przed mierz, raję
przybywających z Francji, - nie im nie
deto - postarato się tylko. a odestanie
ich nagad. a przytem wyprawiam
na skromność, i jest wzgląd miato -
i im extra podany krowa prędko krow
dozwier. Wyprojuj z górnem od

promocyi ushnie - grai' daruwa na
komysie' pierwszy jidnyj skromada
nia - i obwa na wresch wypryjska.
probaso si' si' opowis uschis, wadz
"chciwoni" w bagam - mis' co k,
druy - nieradwini czaruk' sa
"incredibilis, uoni" - kamit, ~~na~~ go
m. ledwie cat lina odad. ~~sz~~ szys
wymiar' znaszumi: obasomichoo
~~to~~ ~~to~~ a on ~~mu~~ teraz, o gachie
wst' Pelagii ~~sz~~ szedzie pozwa. - Nobisus
mu wymury w pismach publicanyh -
a ke zrobity. Ze Nagamini ~~na~~ wydadli
suep koncertu uniat' jenera ewta.
mij' Kieszei ~~z~~ ~~z~~ melodwidy
dier' mo'na z' u'lat' nie' byt. - Tu
dapiena Nagamini nos spiscis na skuride,
i' Ladumiat' si' jak' Nohney nad' pomena
chuzata, dier' muzyki - a w' takim staniu
~~obdypu' to~~ ~~go~~ ^{Kotem} ~~obdypu' to~~ ~~go~~ tawanystwo nasze, khone
zaperone widziei' miasiat' a' Nagamini
z' miast' w' khor'ych li' objawit', naj' lubij
Warszawy, wyppominat', i' nekli' graj
dla' belakow' darmo. ani' z'astanyh' a
wymprosiuy. Czy' mu' trafili' w' stronie

zpromiech) sa tobi spodoben sobu ~~stoli~~
Stworzenie ji na ciele ich groum ~~meto~~
do publicum Angreli bez - Religij.
ny. Morahny ludu Holbey - ~~do~~
reng do sktad' pzeny puzer
czamyh na spien'z'eni - Dochod' si
nie puzer' sobamy Polchyl
^{si} ⁱⁿ ^{angl} ^{patrician} ^o ^{oboficaco} ^{napypt} ^z ^z
wyznac'ione ^{da} ^{to} spien'z'eni -
Morahny. religijny pospromy
roslupni - mada' prawda ^{to} by
zabrota ^{to} kumda - ak' sawne
puz' to kumda

[A large, dense, and highly decorative flourish or scribble in cursive script, occupying the lower right portion of the page.]

Plóturichium bilicik do miid adbaicaj, 3 heric sy
tylu gpecunym zé 1 spryssen, adstanciu 25
mca waznie

Woznijm stauptu 10 idnym exemplaru,
brakuj s pnystanym jim Ciibi brakuji casty
arkusza meicgo - Wozthym cilu o uciis
ciu meicgo arkusa - Brukaruif crasse
stancu - ja sobu sprawu te Kowal
Kois - myzls - J. Teram - Chere

W. B. K. K.